UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nili filijs. 171.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

1.Cor.10. impudentiam tuam vehementer admirari ſubiit, qui, cùm dæmonum menſis ad ſaturitatem vſque communices, Dominicæ quoque menſæ particeps fieri minimè timeas. Vide igitur, ne quis te laqueus corripiat, vt Iudam, ob temeritatem ſuam in
Ioan.13. deſperationem prolapſum, ſimúlque &
Act.1. proditionem perpetrantem, & ſacroſanctam communionem poſtulantem.

Nili filijs. 171.

Quid naturam abiuratis, aut vocationem ignoratis? Nam illa ex vno eodémque ventre vos protulit: hæc autem per vnam & eandem ſpem vos regenerauit. Quamobrem aut prior natiuitas vos pudore quodam commoueat: aut poſterior metu afficiat: atque ad concordiam ſiue naturæ, ſiue vocationis fœdus ſancite.

Archontio. 172.

Luc.16. Chaos ingens inter ſe ac diuitem in pœnis & cruciatu hærentem firmatum eſſe
Quid per chaos indicetur. Abraham reſpondit, Iuſtorum videlicet ac peccatorum diſcrimen his verbis indicans. Nam ipſe hoſpitum ac pauperum amans & ſtudioſus erat, eóſque, qui longo à ſe locorum interuallo diſſiti erant, excipiebat. Ille autem vlceribus confectum hominem pro foribus ſuis iacentem auerſabatur. Quemadmodum igitur contrariæ voluntates animíque inſtituta ſunt: ita etiam in diſiuncta loca migrant. Illi enim requietem & oblectamentum, hi cruciatum acceperunt.

Marco Monacho. 173.

Eos, qui animi firmitate carent, tuíque
Pſalm.1. ſimiles ſunt, ô inconſtans, puluerem, qui à facie terræ proiicitur, appellauit Propheta. Nam ſi cùm à beato viro Ammone conſitus, piéque rigatus, ac firmiter conſtabilitus eſſes, fructúmque etiam, vt putabamus, tuliſſes, nunc tamen, non eruditionis cõparandæ cauſa, ſed exquiſitiorũ epularum ſtudio atque cupiditate multas

ζαις εἰς κόρον κοινωνῶν, καὶ τραπέζης κυρίου μετέχειν οὐ φοβῇ. ἄρα οὖν μήπως σε βρόχος καταλάβῃ ὡς τὸν Ἰούδαν ἐπὶ τῇ περιπετείᾳ ἑαυτοῦ ἀπογνόντα, καὶ τὴν προδοσίαν ἐνεργοῦντα, καὶ τὴν κοινωνίαν ἀπαιτοῦντα.

Τοῖς υἱοῖς Νείλου. ροα.

Τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν, ἢ ἀγνοεῖτε τὴν κλῆσιν· ἡ μὲν γὰρ ἐκ μιᾶς ὑμᾶς προσήγαγε νηδύος· ἡ δὲ διὰ μιᾶς ἀνεγέννησεν ἐλπίδος. ἢ τὴν προτέραν τοίνυν αἰδέσθητε γέννησιν, ἢ τὴν δευτέραν φοβήθητε ἀναγέννησιν, καὶ σπείσασθε πρὸς ὁμόνοιαν, εἴτε τῆς φύσεως, εἴτε τῆς κλήσεως.

Ἀρχοντίῳ. ροβ.

Χάσμα μέγα ἐστήρικται μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ πλουσίου τιμωρουμένου ὁ Ἀβραὰμ ἀπεκρίνατο, τὴν τῶν δικαίων πρὸς τοὺς πταίοντας διαφορὰν ἐνδεικνύμενος. ὁ μὲν γὰρ, φιλόξενος ἦν καὶ φιλόπτωχος, τοὺς μακρὰν ἀπῳκισμένους δεχόμενος. ὁ δὲ παρὰ τῆς θύρας ἡλκωμένον, ἀνηλεῶς ἐκτρεπόμενος. ὥσπερ οὖν ἐναντίαι αἱ προθέσεις, οὕτως ἀμιγὴς ἡ μετάστασις· τῶν μὲν, τὴν ἄνεσιν· τῶν δὲ, τὴν κόλασιν δεξαμένων.

Μάρκῳ μοναχῷ. ρογ

Τοὺς ἀστηρίκτους καὶ σοὶ προσεοικότας ἀβέβαιε, χοῦν ἐκριπτούμενον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ὁ προφήτης ἐκάλεσεν. εἰ γὰρ φυτευθεὶς παρὰ τοῦ μακαρίου Ἄμμωνος, καὶ ποτισθεὶς θεοφιλῶς, καὶ ἀσφαλῶς ἑδρασθεὶς, καὶ καρπὸν ἐνηνοχὼς, ὡς ᾠόμεθα, πολλοὺς οἴκους περινοστεῖς οὐ χάριν παιδεύσεως, ἀλλ' ἀκροτέρας σιτήσεως; τίς

σε